

ning om at øge bistanden med 60 mio. kr. til samlet 200 mio. kr. Dette sker ved en fremrykning af aktiviteterne under Afghanistanrammen 2005-09. Der vil ske en tilsvarende fremrykning af bistanden i 2008.

Danmark vil fortsat koncentrere hovedparten af bistanden på det nationale niveau med det mål at bidrage til genopbygning og udvikling i hele landet. Fokus vil fortsat være på de allerede valgte områder, men i erkendelse af behovet for at styrke genopbygningsindsatsen i de sydlige provinser, hvor sikkerhedssituationen er mest ustabil, og i lyset af ønsket om at koncentrere den danske militære indsats i Helmand, vil en del af stigningen i bistandsindsatsen blive udmøntet i Helmand-provinsen.

Bistandsindsatsen i Helmand vil afhænge af udviklingen i sikkerhedssituationen og forudsætter, at de danske styrker kan yde den nødvendige sikkerhed for rådgiverne. En udvidelse af indsatsen i Helmand vil kunne øge antallet af de kortvarende mindre projekter, som gennemføres af forsvaret («samtækningsprojekter»), øge antallet af mellemstore hurtigt implementerbare projekter, som udvælges af Udenrigsministeriet, og skabe forudsætningerne for at påbegynde den langsigtede genopbygningsbistand.

VI. Ligesom ligestilling er bekæmpelse af opium et tværgående hensyn i den afghanske udviklingsstrategi og i den danske bistand. I relation hertil ligger Danmarks bistandsfokus på etablering af alternative indkomstmuligheder, gennem bidrag til finansiering af bl.a. bloktilskud til landsbyer (National Solidarity Programme) og gennem støtte til mikrofinansieringsprogrammet MISFA. Dertil kommer, at også den danske bistand til uddannelse på lang sigt vil få indflydelse på befolkningens muligheder for at skabe en tilværelse uden opiumsökonomien. Regeringen vil fremadrettet undersøge konkrete muligheder for, om Danmark kan bidrage på anden vis til bekæmpelse af opiumøkonomien, f.eks. gennem fremme af specifikke alternative afgrøder og uddannelse af det afghanske grænsepolitii. I 2008 vil en ny strategi for udviklings-samarbejdet med Afghanistan for perioden 2009-13 blive udarbejdet.

VII. En kombineret militær og civil indsats er helt nødvendig, når sikkerhedssituationen vanskeliggør genopbygning. Samtækningsprojekter har en dobbelteffekt – dels imødekommes civile behov i områder, hvor sikkerhedssituationen forhindrer civile udviklingsaktører i at udføre deres arbejde, dels får troppeperne mulighed for at vise befolkningen, at de er til stede for at forbedre og normalisere situationen. Danmark har fra Irak gode erfaringer med kortsigtede, mindre projekter gennemført af forsvaret samt med

understøttelse af det civile genopbygningsarbejde ved at udnytte militærets logistik, inkl. behov for personbeskyttelse og kørsel af civil rådgivere, samt efterretninger.

På NATO topmødet i Riga i november 2006 blev det efter dansk forarbejde besluttet at udvikle konkrete forslag til forbedret civil-militær samtænkning i NATO's operationsplanlægning. Danmark har været forgangsløst for samtænkningen i NATO og vil fortsat arbejde intensivt for øget koordination af det internationale samfunds civile og militære indsatser med respekt for afghansk ejerskab og tempo. Danmarks bestræbelser på at fremme samtænkning vil bl.a. foregå under en NATO/ISAF ramme i bl.a. Helmand-provinsen, hvor Danmark arbejder tæt med UK for at styrke samtænkningen.

Der vil i 2007 blive udarbejdet civile og militære benchmarks for Danmarks styrkede indsats i Helmand-provinsen.

VIII. Det øgede danske bidrag til ISAF vil blive indsat i det sydlige Afghanistan. Der kan imidlertid også blive tale om opgaver i andre dele af Afghanistan inden for ISAF's operationsområde.

Deltagelsen i ISAF er forbundet med risiko. Forsvarets Efterretningstjeneste har afgivet følgende truslevurdering for Afghanistan:

»Truslen for angreb og terrorhandling er høj i hele Afghanistan. Truslen fra civile uroligheder vurderes som lav. Når der forekommer demonstrationer, hvilket især sker i de større byer, er årsagen som regel af social og økonomisk karakter. Antallet af miner og mængden af ueksploderet ammunition i Afghanistan er betragtelig. Placering af disse er dog oftest kendt. Truslen fra miner og ueksploderet ammunition varierer lokalt fra lav til høj. Truslen for beskydning af luftfartøjer i Afghanistan varierer fra lav til høj afhængig af flyvehøjde og område. Forsvarets Efterretningstjeneste vurderer, at truslen fra spionage er høj, og at truslen for sabotage er lav i hele Afghanistan. Truslen for undergravende virksomhed mod danske enheder vurderes som middel i hele Afghanistan. Korruption er udbredt og med til at gøre det nemmere for den organiserede kriminalitet at operere i samfundet. Forsvarets Efterretningstjeneste vurderer, at truslen fra organiseret kriminalitet er høj i det nordlige Afghanistan, mens den er lav i resten af landet. Hvis de danske styrker i Afghanistan bliver sat i forbindelse med nar-kotikabekæmpelsen, vil truslen stige markant.«

IX. Den samlede internationale militære tilstedeværelse i Afghanistan finder sted på grundlag af en invitation fra den afghanske regering samt FN's sikkerhedsrådsresolution 1386 af 20. december 2001, reso-